# UN PRIMER D'AGOST PER OBLIDAR.

*Opinió | 01-08-2013 | 21:38*

Les expectatives que havia generat el debat d'avui eren molt grans. Després de mesos i mesos sense voler donar la cara davant el Congrés, i per tant davant els ciutadans, el president del Govern espanyol es presentava al Palau del Senat, on tenia lloc la seva compareixença. Val a dir que, amb l'excepció del PP i de la seva franquícia navarresa, tots els altres partits polítics parlamentaris portàvem temps reclamant la presència de Rajoy.

Era totalment necessari donar respostes a les mil i una preguntes que es fa la gent amb relació a l'anomenat ?cas Bárcenas?. Davant les greus acusacions de l'extresorer del PP, amplificades gràcies a l'actuació persistent de diversos mitjans de comunicació, i davant la quantitat de papers, correus, acusacions i especulacions que apunten directament al president espanyol i a la cúpula popular, la salut de l'Estat de dret feia absolutament imprescindible un exercici de transparència, de rendiment de comptes i d'assumpció de responsabilitats.

Quan fa poca estona que s'ha acabat el plenari escric aquestes línies amb un doble convenciment. En primer lloc, que hi ha hagut molt poques explicacions sobre la qüestió i que la tèbia confessió de Rajoy d'haver badat davant un tipus com Bárcenas ha estat del tot insuficient. Qualsevol crònica periodística de la jornada en dóna fe. En segon lloc penso que, després del debat, les coses no estan pas millor. Ni crec que els ciutadans disposin d'aquelles respostes que reclamaven, ni que tot plegat hagi estat útil de cara a millorar les condicions ambientals per lluitar eficaçment contra la crisi.

Les estratègies popular i socialista consistents en furibunds atacs a l'adversari han convertit el ple en un festival de retrets i de desqualificacions. La tàctica del ?i tu més? ha protagonitzat la matinal. La duresa extrema de les intervencions de Rajoy contra Rubalcaba i de Rubalcaba contra Rajoy ha contribuït a augmentar el distanciament entre els dos partits estatals, fent quasi impossible qualsevol acord entre ells i, de retruc, qualsevol pacte d'Estat. Es pot afirmar que avui no s'ha recuperat gens ni mica de confiança en les institucions democràtiques i, a més, s'ha continuat en el pendent del desprestigi de la marca Espanya.

Si us dic la veritat, he tingut la sensació de trobar-me en un espai i en un temps que no són pas els nostres. No cal que justifiqui gaire el de l'espai... La política espanyola continua fabricant independentistes. Pel que fa al temps, m'ha semblat flotar en un segle que ni és l'actual ni potser el

segle XX. Aquella Espanya abocada a l'ensulsiada del 98, era massa present en un hemicicle en què el bipartidisme espanyol sempitern repeteix una i altra vegada les mateixes errades.

Torno a una Catalunya cada dia més maltractada pels governants espanyols, farta dels uns i dels altres i delerosa de decidir el seu propi camí...

Pere Macias i Arau
Portaveu adjunt de CiU al Congrés de Diputats

Fuente: GN
Autor: Pere Macias i Arau